

۱ یادگاران

مصطفی چمران |

به قلم: زهی رسولی فر

چاپ نهم

تألیف مصطفی چمران

تألیف ۶۶ بهمن ۱۳۶۱

تألیف ۲۱ خرداد ۱۳۶۰، دهم

۱۹۶۰ برای الکترونیک و فیزیک پلاسما، دانشگاه تهران

m.ir

مقدمه نویسنده

نام چمران برای آن‌ها که او را ندیده‌اند، تصویر مبهمی است از کسی که درس و دانشگاه را رها کرد و جنگید؛ تن به تن، سلاح به دست. او سال‌ها در لبنان با بچه‌های مدرسهٔ جبل عامل زیست و زیستن را آموخت، و جنگید و جنگیدن را آموخت، و عاشق شد و عشق ورزیدن را آموخت.

چمران مثل هیچ کس نبود، مثل هیچ کس هم زندگی نکرد. زندگی او پر بود از بلندی‌هایی که روی آن‌ها می‌ایستاد و سخنرانی می‌کرد و گودال‌هایی که در آن‌ها سنگرمی گرفت و کمین می‌کرد.

تا بالاخره روز رفتن رسید. عشق آمد و چمران را با خودش برد. اندوهی گذاشت برای هم‌زمان و صبری برای غاده.

نام چمران برای آن‌ها که او را دیده‌اند، تصویر روشنی است از زندگی مردی که برای خدا آمد، برای خدا زندگی کرد و به سوی خدا رفت.